

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4T/127/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6319010381
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2020:6319010381.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Brezno JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.02.2020, v trestnej veci obžalovanej R. Z. a obžalovaného V. S., obaja vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

1. R. Z., nar. XX.XX.XXXX v A.,
trvale bytom A., t.č. v U. a U.
A. A., K. 7,

2. V. S., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A.,
t.č. v U. a U. A. A.,
K. 7,

sa uznávajú za vinných

obžalovaná R. Z.

v bode 1/ a 2/

z pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., spáchaného v bode 2/ v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.,

obžalovaný V. S.

v bode 2/

zo zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák.,

pretože

1. dňa XX.XX.XXXX približne o 15.30 hod., v miestnosti na druhom poschodí v budove bývalých kasární s orientačným číslom XXXX na ulici H. v A., R. Z. najprv slovne žiadala od V. W., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., H. K. XXXX/XX výdavok z peňazí, ktoré mu dal jej manžel Y. Z., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A. a keď na to V. W. nereagoval, počas toho, ako ho fyzicky napádal jej manžel Y. Z. údermi päšťami, obžalovaná R. Z. pristúpila k V. W., ktorý ležal na zemi, udrela ho dlaňou do tváre

najmenej dvakrát, následne mu stiahla šušťákové nohavice, prehľadala vrecká a zobrala mu z nich finančnú hotovosť vo výške 5,- Eur,

2. dňa XX.XX.XXXX v čase približne 21.30 hod., keď B. M. nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A., t.č. bez domova, schádzal po schodíkoch, ktoré sa nachádzajú v blízkosti kruhového objazdu pri obchodnom centre S X v A. na chodník, ktorý vedie popri areály letného futbalového štadióna v Brezne, zakričala na neho R. Z., že to je ten, čo prespáva v kasárňach v Brezne a vyzvala ho, aby stál, avšak B. M. pridal do kroku a pokračoval po chodníku smerom k obchodnému domu Tesco v Brezne, pričom približne v polovici tohto chodníka ho dobehla najskôr R. Z. a následne V. S., ktorý do B. M. sotil, následkom čoho sa B. M. oprel chrbtom o múr areálu letného futbalového štadióna v Brezne, následne k nemu pristúpila R. Z., ktorá mu rukou chytila pravé vrecko na nohaviciach, pričom B. M. si pravé vrecko na nohaviciach chytil rukou, aby sa mu do vrecka nedostala, na čo R. Z. povedala V. S., aby B. M. chytil ruky, čo V. S. urobil a B. M. chytil obidvomi rukami za zápästia jeho rúk a R. Z. B. M. z pravého vrecka nohavíc vybrala 4 ks bankoviek, každá nominálnej hodnoty vo výške 10 € a následne R. Z. a V. S. z miesta ušli smerom k budovám bývalých kasární v Brezne, pričom týmto svojim konaním spôsobili B. M.kodu vo výške 40 € a nespôsobili mu žiadne zranenia,

t e d a

obžalovaná R. Z.

v bode 1/ a 2/

použila proti inému násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom čin uvedený v bode 2/ spáchala spoločným konaním,

obžalovaný V. S.

v bode 2/

spoločným konaním použil proti inému násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaná R. Z.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 1 Tr. zák., 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný V. S.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., § 20 Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 5, 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1 Tr. zák., 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. zák. sú obžalovaní R. Z. a V. S. povinní nahradiť spoločne a nerozdielne poškodenému B.C., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., škodu vo výške 40,- €.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Brezno podala na Okresnom súde Brezno dňa 20.12.2019 obžalobu na R. Z. a V. S., ktorou im kladie na skutkovom základe uvedenom v obžalobe za vinu obžalovanej R. Z. v bode 1/ obžaloby spáchanie zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., v bode 2/ obžaloby zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. a obžalovanému V. S. na skutkovom základe uvedenom v bode 2/ obžaloby spáchanie zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák.

Prokurátorka na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby uviedla, že u obžalovanej R. Z. navrhuje právne posúdenie skutkov uvedených v bode 1/ a 2/ obžaloby ako pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., spáchaného v bode 2/ v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák.

Obaja obžalovaní po prednesení obžaloby uviedli, že obžalobe rozumejú, táto im bola doručená. Obžalovaná Z. uviedla, že nenamietá proti zmene právnej kvalifikácie v tom smere, že skutky, ktoré sú jej obžalobou kladené za vinu, budú v zmysle prednesu prokurátorky učineného na hlavnom pojednávaní posudzované ako pokračovací zločin lúpeže, spáchaný v bode 2/ obžaloby v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Poškodený B. M., ktorý sa na hlavné pojednávanie nedostavil, pretože predvolanie na hlavné pojednávanie mu nebolo možné doručiť ani prostredníctvom polície, v prípravnom konaní uviedol, že si uplatňuje nárok na náhradu škody vo výške 40,- €. Opatrovník poškodeného V. W. V.. M. M. uviedol, že nárok na náhradu škody za zomrelého poškodeného V. W. neuplatňuje.

Obžalovaná R. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 10.02.2020 vyhlásila, že je vinná zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Následne obžalovaná na všetky samosudcom položené otázky odpovedala kladne, pričom otázky boli obžalovanej položené nasledovne :

- či rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa jej kladú za vinu - áno,
- či bola poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či jej bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohla radiť o spôsobe obhajoby - áno,
- či rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov - áno,
- či bola oboznámená s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené jej za vinu - áno,
- či sa dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikovali ako určité trestný čin - áno.

Na to súd v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej, že je vinná zo spáchania skutkov kladených jej za vinu obžalobou a zároveň vyhlásil uznesenie, že v zmysle § 257 ods. 8 Tr. por. sa dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná R. Z. priznala spáchanie skutkov nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Súd protiprávne konanie obžalovanej R. Z. kvalifikoval z právneho hľadiska ako pokračovací zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., spáchaný v bode 2/ v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaná totiž protiprávnym konaním uvedeným v obžalobe použila proti inému násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom čin uvedený v bode 2/ obžaloby spáchala s obžalovaným V. S.. Súd v zhode s vyjadrením prokurátorky učinenom na hlavnom pojednávaní posúdil konanie obžalovanej R. Z. uvedené v bode 1/ a 2/ obžaloby v zmysle ust. § 122 ods. 10 Tr. zák. ako pokračovací trestný čin, pretože obžalovaná pokračovala v páchaní toho istého trestného činu, pričom trestnosť

všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin. Vzhľadom na to, že obžalovaná vyhlásila na hlavnom pojednávaní vinu, súd uznesením rozhodol, že sa dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaná priznala spáchanie skutku nevykoná, vykonajú sa iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následky, spôsob spáchania trestného činu, zavinenie, pohnútku, poľahčujúcu a priťažujúcu okolnosť; súčasne súd prihliadol aj na osobu obžalovanej, jej pomery, a možnosť nápravy.

Obžalovaná konala v tzv. priamom úmysle (§ 15 písm. a) Tr. zák.), pretože spôsobom uvedeným v Trestnom zákone naplnila znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., keď proti inému použila násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom v bode 2/ obžaloby sa tohto konania dopustila v spolupáchateľstve s obžalovaným S.. Obžalovaná tak konaním uvedeným v obžalobe porušila záujem spoločnosti chránený Trestným zákonom v § 188 ods. 1 Tr. zák. na ochrane osobnej slobody a majetku, ktorého sa chce páchatel' zmocniť. Pohnútkou konania obžalovanej bola snaha nezákonným spôsobom obohatiť sa na úkor iného, pričom cudzej veci (peňazí) patriacej inému sa zmocnila násilím.

Zo znaleckého posudku MUDr. Mareka Zelmána, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. XXX/XXXX vyplýva, že u obžalovanej nezistil prejavy žiadnej duševnej poruchy, a to ani v čase spáchania skutku. V čase spáchania skutku hodnotil jej ovládacie schopnosti len ako nevýznamne znížené prirodzeným a očakávateľným účinkom skonzumovaného alkoholu, jej rozpoznávacie schopnosti boli plne zachované. Obžalovaná v čase skutku mohla ovládať svoje konanie a tiež mohla rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosti a jeho protiprávnosť. Je schopná chápať zmysel trestného konania. V čase skutkov znalec u nej nezistil prejavy rozvinutej závislosti od alkoholu ani od iných návykových látok. Rovnako u nej nezistil ani tendenciu k násilnému správaniu. Pobyť obžalovanej na slobode z psychiatrického hľadiska pri neprítomnosti rozvinutej závislosti od alkoholu a pri chýbaní duševnej poruchy znalec nepovažuje za nebezpečný pre spoločnosť; nepovažuje za potrebné ani uloženie ochranných liečebných opatrení.

Z odpisu registra trestov obžalovanej R. Z. vyplýva, že má v ňom vedených celkovo 5 záznamov, pričom v dvoch prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená (odsúdenie Okresným súdom Brezno, sp. zn. 4T/13/2012 a sp. zn. 3T/138/2013). V jednom prípade Okresný súd Brezno upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie sp. zn. 3T/138/2013.

V roku 2014 bola obžalovaná právoplatne uznaná trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 1T/105/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.11.2014, za vinnú z prečinu krádeže, za čo jej bol uložený trest povinnej práce vo výmere 120 hodín, ktorý vykonala 01.04.2015; teda aj v tomto prípade sa na ňu hľadí akoby nebola odsúdená.

Posledný krát bola odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/42/2017 zo dňa 25.04.2017, ktorým bola uznaná za vinnú zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Tr. zák., za čo jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, na výkon ktorého bola zaradená do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Tento trest vykonala dňa 18.06.2018.

Zo správy Mestského úradu v Brezne zo dňa 06.11.2019 vyplýva, že obžalovaná je prihlásená k trvalému pobytu na adresu Brezno, k prechodnému pobytu prihlásená nie je. Je vydatá, bezdetná.

Z posudku vypracovaného ÚVV a ÚVTS Banská Bystrica z 27.11.2019 vyplýva, že obžalovaná bola predvedená do výkonu väzby dňa 30.08.2019. Jej správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Pokyny a príkazy príslušníkov ZVJS plní bez pripomienok, počas komunikácie s personálom dodržiava zásady slušného správania. V styku s inými obvinenými ženami nevyvoláva konfliktné situácie, zásady osobnej a kolektívnej hygieny má vybudované na požadovanej úrovni, v osobných veciach si udržiava primeraný poriadok. V období od 30.08.2019 do 27.11.2019 nebola vo výkone väzby disciplinárne odmenená ani potrestaná. V čase osobného voľna počúva rozhlasové vysielanie, číta a pravidelne sa zúčastňuje vychádzok. Do práce zaradená nie je, preto nemožno hodnotiť jej pracovnú morálku.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaná bola v roku 2017 stíhaná za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zák. NR SR č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zákonov, toto konanie bolo však zastavené.

Obžalovaná R. Z. na hlavnom pojednávaní opakovane vyhlásila, že to, čoho sa dopustila, ľutuje a v budúcnosti sa jej to už nestane.

Súd u obžalovanej hodnotil aj mieru a pomer závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. Obžalovanej poľahčuje tá skutočnosť, že sa k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá je jej aktuálne kladená za vinu priznala v celom rozsahu, pričom svoje konanie úprimne oľutovala (§ 36 písm. l) Tr. zák.). Priťažuje jej tá okolnosť, že v minulosti bola za trestný čin odsúdená (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Uvedené znamená, že pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností je u obžalovanej vyrovnaný, čo znamená tiež, že dolná hranica trestnej sadzby sa nezvyšuje, taktiež sa neznižuje ani horná hranica trestnej sadzby, táto zostáva tak, ako je upravená v ust. § 188 ods. 1 Tr. zák., a síce vo výmere 3 roky až 8 rokov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil v páchaní trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že zákonným hľadiskám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods. 1 Tr. zák. u obžalovanej R. Z. zodpovedá uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici trestnej sadzby stanovenej v § 188 ods. 1 Tr. zák. Súd preto obžalovanej R. Z. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky prihladajúc najmä na závažnosť stíhanej trestnej činnosti, ktorej sa dopustila, ako aj na predchádzajúci život, keď trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, č.k. 3T/42/2017-52 zo dňa 25.04.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.05.2017, bola odsúdená pre prečin krádeže na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonala dňa 18.06.2018. Uvedené znamená, že len necelý rok po tom, ako bola po vykonaní trestu z výkonu nepodmienečného trestu prepustená, sa obžalovaná opätovne dopustila závažnej úmyselnej trestnej činnosti, a to pod vplyvom alkoholu. Vzhľadom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že uloženie podmienenečného trestu odňatia slobody u obžalovanej neprichádza do úvahy, pretože v danom prípade by nespĺnilo účel trestu a nezodpovedalo by ani zákonným hľadiskám pre ukladanie trestu.

Súd obžalovanú R. Z. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že v predchádzajúcich desiatich rokoch bola vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin (odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Brezno, sp. zn. 3T/42/2017). Podľa názoru súdu nie sú splnené podmienky na to, aby súd v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. vyhovel obžalovanej a zaradil ju na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože je potrebné vziať zreteľ na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovanej; podľa názoru súdu by vzhľadom na tieto okolnosti v ústave iného stupňa stráženia, než je ústav so stredným stupňom stráženia, jej náprava nebola lepšie zaručená.

Súd obžalovanej neuložil žiadne ochranné opatrenie, teda ani ochranné protialkoholické liečenie, hoci sa stíhanej trestnej činnosti dopustila jednoznačne pod vplyvom alkoholu, keď súd vzal na zreteľ závery znaleckého posudku MUDr. Mareka Zelmana, ktorý u obžalovanej nenavrhol uloženie ochranného liečenia.

Obžalovaný V. S. na hlavnom pojednávaní dňa 10.02.2020 vyhlásil, že zo skutku, ktorý mu je kladený obžalobou za vinu sa cíti nevinný. Doplnil, že si je vedomý, že nemôže vyhlásiť vinu, pretože sa chce nejakým spôsobom brániť. Navrhuje vykonať dokazovanie tak, ako je uvedené v obžalobe a zároveň navrhuje, aby súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkov W. S., ktorý je jeho strýko a R. A.. Týchto svedkov navrhuje vypočuť k tomu, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život. Doplnil, že výsluchy týchto svedkov navrhoval ešte v prípravnom konaní.

K skutku, ktorý mu je kladený za vinu uviedol, že dňa XX.XX.XXXX vo večerných hodinách bol v meste Brezno spolu s R. Z., do mesta išli z objektu bývalých kasární, kde prebýval približne dva dni. Z. tam bývala už dlhšiu dobu. Predtým ako išli spolu do mesta, vypili nejaký alkohol, avšak podľa vlastného vyjadrenie bol už viac -menej triezvy. Vo večerných hodinách uvedeného dňa šiel spolu s Z. pred obchodný dom Tesco, kde pýtal od ľudí peniaze; keď dostal drobné, Z. šla do Tesca kúpiť víno. Potom ako ho kúpila, víno vypili už pred Tescom s tým, že s nimi boli aj matka R. Z. a jej priateľ. Okolo deviatej večer sa s R. pobral naspäť do kasární, šli po chodníku tej strane cesty, ako sú postavené obchody, tzv. Centrum S1. V tom čase už mali obaja dosť vypité, pričom Z. zbadala, že po chodníku na druhej strane cesty popri futbalovom štadióne kráča B. M., ktorého pozná dlhé roky a rovnako ho pozná aj Z.. M. šiel po chodníku smerom k Tescu, pričom keď ho zbadala Z., tak mu povedala, že on bude mať iste peniaze a rozbehla sa za ním. On jej na to povedal, aby to nechala tak, doslova jej povedal „ser na to“, avšak R. si nedala povedať, bežala smerom k M. a on šiel za ňou. Keď Z. prišla k M., začala ho prehľadávať rukami po vreckách, na čo sa jej on spýtal, čo to robí. R. mu povedala, aby mu chytil ruky za zápästia, čo aj urobil. Urobil to tým spôsobom, že obidvomi svojimi rukami chytil M. za jeho zápästia, za ktoré ho potom držal. Je pravda, že Z. M. z vrecka nohavíc vybrala peniaze, nevedel uviesť presnú sumu. M. potom, ako mu Z. zobrala peniaze, ešte niečo vrazil, je možné, že chcel niekoho udrieť, avšak on mu povedal, aby šiel preč. Nepamätá si, kedy presne M. pustil zápästia, je však pravda, že mu ich držal tak, ako mu povedala Z.. Predtým, ako M. chytil za zápästia videl, že R. Z. M. šmátra svojimi rukami po vreckách. Predtým, ako prišiel k M. počul, že R. Z. povedala, že M. má peniaze. Potom, ako sa Z. rozbehla za M. šiel za ňou z dôvodu, že bol zvedavý, čo bude Z. robiť. Keď boli pred Tescom a s Z. pýtali od ľudí peniaze a aj keď neskôr išli do kasární po tej strane cesty, kde sú obchody Centra S1, boli s nimi matka R. Z. a jej priateľ. Nevedel vysvetliť, prečo túto okolnosť nespomenul pri výsluchu v prípravnom konaní; je pravda, že tieto dve osoby sa už priamo pri útoku na M. nenachádzali, boli na druhej strane cesty pri obchodoch centra S1. Po skutku šiel s Z. do kasární; na druhý deň s ňou išiel za peniaze, ktoré R. zobrala M., kúpiť alkohol, cigarety, energetické nápoje, pričom tieto veci išli kúpiť spolu aj matkou R. Z. a jej priateľom. Veci potom spolu zužitkovali.

Na otázku prokurátorky vysvetlil, že vzhľadom na to, že bol v minulosti odsúdený pre lúpež, dobre vie, čo znamená spáchať lúpež. Skutok, ktorý spáchala Z. nenahlásil, pretože následne po spáchaní skutku ďalej s Z. pili alkohol. Boli obaja značne opití aj nasledujúci deň. Napriek tomu si však na okolnosti stíhaného skutku presne pamätá. Keď v prípravnom konaní uviedol, že to čo spáchal, ľutuje, myslel tým to, že prišiel k M. a chytil ho za zápästia. Ľutoval to, že svojim konaním prispel k spáchaniu trestného činu lúpeže; vtedy nevedel, že z toho konania vznikne takýto vážny trestný čin.

Potom, ako mu bol na návrh obhajcu prečítaný záznam o preštudovaní vyšetrovacieho spisu, z ktorého nevyplýva, že obžalovaný pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu podal návrh na doplnenie dokazovania, pričom pri preštudovaní spisu bola prítomná aj jeho vtedajšia obhajkyňa, obžalovaný uviedol, že určite navrhoval vypočutie svedkov W. S. a R. A.. Týchto svedkov navrhuje vypočuť aj na hlavnom pojednávaní. Je pravda, že predtým, ako bolo vykonané preštudovanie spisu, bola za ním obhajkyňa JUDr. Smatanová za účelom vykonania porady v ÚVV a ÚVTOS v Banskej Bystrici a poradu s ním aj vykonala.

Obžalovaná R. Z., výsluch ktorej na hlavnom pojednávaní navrhla prokurátorka tak, ako vyplýva z obžaloby, k skutku ktorý je kladený za vinu obžalovanému S. uviedla, že trvá na svojej výpovedi z prípravného konania. Na otázku obhajcu V. S., či sa dohodli vopred spolu s obžalovaným S., že prepadnú B. M., odpovedala záporne. Doplnila, že za poškodeným M. sa nerozbehla, šla za ním ako prvá, aj keď je pravda, že rýchlejším krokom. S. k sebe a ani k M. sama nevolala. S. sám k M. pristúpil. Je pravda, že povedala S., aby mu chytil ruky, ale S. neťahala nasilu za sebou, aby bol vtedy pri nej. Poškodenému M. peniaze vybrala z vrecka ona sama, pričom nasledujúci deň ich minuli spolu s S..

Na otázku prokurátorky, čo robil obžalovaný S., keď mu ona vyťahovala peniaze z vrecka uviedla, že mu držala ruky za zápästia, pričom zápästia mu držal svojimi obidvomi rukami.

Z výpovede obžalovanej Z. z prípravného konania zo dňa 30.08.2019 vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX približne o 20.00 hod. bola pod vplyvom alkoholu, pretože pila víno. Spoločne s V. S. šli k Tescu, stála pred Tescom a S. chodil pomedzi autá, pýtal od ľudí peniaze. Potom jej dal 3,- €, na čo šla kúpiť ovocné víno - čučo, asi jednu fľašu. Odišli spolu smerom ku kasárňam, pričom keď boli na chodníku blízko kasární, ktorý vedie popri obchodnom Centre S1 pri kruhovom objazde, na opačnej strane cesty na chodníku vedúcom popri futbalovom ihrisku zbadala B. M.. Rozbehla sa k nemu a spýtala sa ho,

či náhodou nespáva v kasárňach. Ako sa rozprávali, tak M. vošiel svojou pravou rukou do svojho pravého vrecka nohavíc; vtedy ju napadlo, že by v tom vrecku mohol mať peniaze. Svojou rukou hneď išla do toho vrecka, avšak M. sa bránil, aby mu peniaze nezobrala. Nepodarilo sa jej teda siahnuť svojou rukou do vnútra jeho vrecka. Medzitým prišiel S., ktorému povedala, aby M. chytil za ruky. S. ho chytil za zápästia a ona M. z pravého vrecka vytiahla 40,- € v 10 eurových bankovkách. Ona a ani S. M. neudreli. Nevie presne, či M. ušiel prvý, alebo či odišla ona prvá s S.. S S. odišli do kasární okolo 21.30 hod. až 22.00 hod. Konzumovali ďalej alkohol a na druhý deň išli do obchodu Salmo v Brezne, kde kúpili 2 ks 0.5 l vodky, 3 fľaše ovocného vína, cigarety zn. Mars, ako aj jedlo a energetické nápoje. Svoje konanie oľutovala.

K výpovedi obžalovaného V. S. učinenej na hlavnom pojednávaní uviedla, že je síce pravda, že v ten večer boli s nimi v meste a chvíľu aj pred Tescom jej matka C. W. a jej priateľ J. W., avšak títo pred Tesca išli pred nimi smerom do kasární po chodníku na tej strane cesty, ktorá je bližšie k obchodnému centru S1 v takej vzdialenosti, že nemohli nič vidieť ani počuť čo sa týka samotného útoku na B. M.. Navyše, v ten deň bola s matkou pohádaná, a teda jej matka, ani jej priateľ, pokiaľ ide o samotný skutok, určite nič nevideli ani nepočuli.

Samosudca na hlavnom pojednávaní v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. prečítal výpoveď svedka poškodeného B. M. z XX.XX.XXXX, z ktorej vyplýva, že dňa XX.XX.XXXX okolo 21.30 hod. stál na chodníku pri letnom štadióne, oproti kruhovému objazdu pri Centre S1 a pomaly šiel po chodníku k Tesca. R. Z. a V. S. pozná zvidenia, pretože aj on je bezdomovec a niekedy prespáva v bývalých kasárňach, kde aj oni obidvaja bývali. Ako šiel po chodníku popri futbalovom štadióne, Z. na neho kričala, avšak už si nespomína čo konkrétne. Z. potom k nemu dobehla a začala mu hmatať po pravom vrecku nohavíc, ktoré si držal, aby mu nevybrala peniaze, lebo mal v ňom odložených 40,- € v štyroch 10,- eurových bankovkách. Po chvíli prišiel za ňou aj S., pričom Z. povedala S., aby mu chytil ruky. S. mu chytil obidve zápästia, držal ho spredu. Z. mu z boku šla svojou rukou do vrecka a zobrala mu 40,- €. S. ho ešte trochu sotil, predtým ako k nemu prišiel, avšak on nespadol, iba ho oprelo o múr. Nezaútočili na neho, nebili ho, len mu násilím zobrali peniaze, ktoré im on nechcel vydať. Vzhľadom na to, že S. mu držal obidve ruky, nemohol sa ich útoku už brániť. Potom, ako mu peniaze zobrali, Z. spolu s S. pokojne odišli smerom po chodníku do kasární, on pokračoval ďalej do Tesca.

Doplnil, že mal strach, že mu aj nejako ináč ublížia. To vrecko, v ktorom mal peniaze, mu R. Z. šklbla; on si ho najskôr držal, avšak premohol ho S., keď mu držal ruky a on tak ostal bezbranný. Nikto mu nemohol pomôcť, pretože v tom čase nikto tadiaľ nešiel.

Od obidvoch obžalovaných si uplatňuje náhradu škody vo výške 40,- €, pretože tieto peniaze mu chýbajú, je bezdomovec a poberá iba dávky v hmotnej núdzi vo výške 64,- €. Inú škodu mu obžalovaní nespôsobili.

Zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX vypracovaného MUDr. Marekom Zelmanom, znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplýva, že u obžalovaného V. S. nezistil prejavy žiadnej duševnej poruchy ani v čase spáchania skutku. V čase spáchania skutku znalec hodnotil jeho ovládacie schopnosti len ako nevýznamne znížené prirodzeným a očakávateľným účinkom skonzumovaného alkoholu, pričom jeho rozpoznávacie schopnosti boli plne zachované. Obžalovaný v čase skutku mohol ovládať svoje konanie a tiež mohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania pre spoločnosť, ako aj jeho protiprávnosť. V súčasnej dobe je schopný chápať zmysel trestného konania. U obžalovaného znalec v čase skutku nezistil prejavy rozvinutej závislosti od alkoholu ani od iných návykových látok. Zistil u neho prítomnosť vzhľadom na charakter trestnej činnosti v čase aktuálne skúmaného skutku i v minulosti evidentnú tendenciu k používaniu fyzického násillia. Jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nehodnotil znalec pri neprítomnosti rozvinutej závislosti od alkoholu a pri chýbaní duševnej poruchy ako nebezpečný pre spoločnosť; konštatoval, že u obžalovaného S. nepovažuje za potrebné uloženie ochranných liečebných opatrení.

Z potvrdenia Nemocnice s poliklinikou Brezno, n.o. zo dňa 16.10.2019 vyplýva, že obžalovaný V. S. je evidovaný v psychiatrickej ambulancii od roku 2014 s diagnózou F10.4 - syndróm závislosti od alkoholu.

Z rozsudku Okresného súdu Brezno, č.k. 1T/58/2016-211 zo dňa 06.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť toho istého dňa vyplýva, že obžalovaný V. S. bol uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa XX.XX.XXXX približne o 19.10 hod. v A., H. XX vošiel pod vplyvom alkoholu do predajne potravín CBA Market, pristúpil k pokladni, kde tri razy zakričal na tam prítomné predavačky V. V., M. P., Z. C. a V. P., aby si okamžite ľahli na zem s tým, že vonku sú ďalší štyria, keď si tieto napriek tomu neľahli, rozopol si vetrovku a vzápätí vošiel rukou do vnútra, ktorú tam držal, aby to vyzeralo tak, že tam má nejakú zbraň, čím chcel prítomné predavačky vystrašiť, zároveň im povedal, aby otvorili kasu, avšak medzičasom sa jednej z nich podarilo zavolať políciu, ktorá ho na mieste zaistila, pričom svojim konaním nespôsobil prítomným žiadne zranenia a taktiež ani škodu.

Za uvedený zločin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 a 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonal dňa 08.06.2019.

Zo správy Mestského úradu Brezno zo dňa 06.11.2019 vyplýva, že obžalovaný S. je prihlásený k trvalému pobytu na adrese Brezno, k prechodnému pobytu prihlásený nie je. Je slobodný a bezdtný.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že obžalovaný V. S. bol dňa 20.08.2019 sankcionovaný za priestupok, za čo mu bola uložená bloková pokuta vo výške 30,- €. Okrem tohto priestupku žiadne iné priestupky v evidencii vedené nemá.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica zo dňa 28.11.2019 vyplýva, že obžalovaný S. bol predvedený do vo výkonu väzby dňa 30.08.2019. Je aklimatizácia na podmienky vo výkone väzby prebehla bez problémov. Správanie a vystupovanie voči príslušníkom ZVJS, ako aj voči iným obvineným má na požadovanej úrovni. Poriadok v cele a v osobných veciach udržiava, zásady osobnej a kolektívnej hygieny dodržiava v rámci možností. V styku s inými obvinenými konfliktné situácie nevyvoláva. V období od 30.08.2019 do 28.11.2019 nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný. Do pracovného procesu zaradený nie je.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že má v ňom evidovaných celkovo 13 záznamov. Prvé odsúdenie má evidované v roku 2007, jeho posledným odsúdením je vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 06.06.2016, ktorým bol právoplatne uznaný za vinného za zločin lúpeže, z ktorého mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 a 1/2 roka. Okrem toho bol právoplatne odsúdený za krádeže, výtržníctvo a ublíženie na zdraví. Okrem toho mu bol v piatich prípadoch uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere od 6 mesiacov do 16 mesiacov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní navrhol, aby súd vykonal dokazovanie okrem výsluchu svedkov R. A. a W. S., ako aj výsluchom matky R. Z. - C. W. a J. W., čo odôvodnil tým, že C. W. a J. W. šli s nimi večer dňa XX.XX.XXXX z Tesca smerom do budovy bývalých kasární v Brezne.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní súd dospel k záveru, že vina obžalovaného V. S. je spoľahlivo preukázaná. Táto vyplýva najmä z výpovede poškodeného B. M., ktorý podrobne opísal, ako v tom momente, kedy mu obžalovaná Z. násilím brala peniaze, ktoré mal uložené v pravom vrecku nohavíc, ho obžalovaný S. držal za obidve zápästia svojimi obidvomi rukami, pričom práve z tohto dôvodu zostal bezbranný. Taktiež vina obžalovaného S. zo spáchania vyššie uvedeného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. vyplýva aj z výpovede obžalovanej Z., ktorá vypovedala zhodne ako v prípravnom konaní a popísala správanie obžalovaného S., ktorému povedala, aby M. chytil ruky, čo aj S. urobil a svojimi obidvomi rukami chytil poškodenému M. obidve zápästia, pričom následne ona vytiahla z pravého vrecka nohavíc poškodenému M. 40,- € v štyroch 10,- € bankovkách.

Samotná obžalovaná Z. uviedla, že obžalovaného S. nijakým spôsobom nenútila, aby šiel s ňou k poškodenému M., tento k nemu prišiel dobrovoľne, pričom videl, že M. šmátra po vrecku s cieľom zobrať mu peniaze.

Neobstojí teda obrana obžalovaného S. v tom smere, že nevedel, že obžalovaná Z. chce poškodenému M. zobrať peniaze, pričom zároveň z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodený sa im nijako

nebránil, tento zostal bezbranný v dôsledku toho, že obžalovaný S. mu svojimi rukami chytil obidve zápästia a on tak ostal de facto bezbranný.

Z výpovede samotného obžalovaného V. S. pritom vyplýva, že vtedy, keď šiel s obžalovanou Z. po druhej strane cesty po chodníku v blízkosti obchodného Centra S1, Z. si všimla M. a sama Z. povedala, že M. určite bude mať peniaze. Je teda evidentné, že obidvaja obžalovaní za svedkom poškodeným B. M. išli s tým cieľom, aby od neho zobrali peniaze.

Obranu obžalovaného S. v tom smere, že mal obžalovanej Z. povedať, aby poškodenému M. peniaze nebrala a nechala ho tak, nepodporuje žiadny vykonaný dôkaz, a to ani výpoveď obžalovanej Z..

Sám obžalovaný S. pri svojej výpovedi učinenej na hlavnom pojednávaní priznal, že svojimi obidvomi rukami chytil poškodeného M. za jeho zápästia, za ktoré ho potom držal, a práve vtedy mu obžalovaná Z. z vrečka nohavíc vybrala peniaze. Následne tieto peniaze boli minúť v nasledujúci deň na alkohol a stravu.

Vychádzajúc z týchto skutočností je podľa názoru súdu vina obžalovaného objektívne preukázaná. Je preukázané, že obžalovaný svojim konaním uvedeným v bode 2/ použil proti inému násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom tohto skutku sa dopustil spoločným konaním (§ 20, § 188 ods. 1 Tr.zák.).

Za daného stavu súd návrhy obžalovaného S. na vykonanie dokazovania výsluchom svedkov - strýka obžalovaného W. S. a R. A., ohľadom ktorých obžalovaný uviedol, že ich chce vypočuť k tomu, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život, ako aj návrhy na vykonanie dokazovania výsluchmi svedkov C. W. a jej priateľa J. W., ako nedôvodné, odmietol.

Pokiaľ ide o výsluchy svedkov R. A. a W. S., súd je toho názoru, že z vykonaného dokazovania spoľahlivo vyplývajú skutočnosti, z ktorých si súd môže urobiť úsudok v tom smere, či obžalovaný v minulosti viedol riadny život.

Pokiaľ ide o výsluch svedkov C. W. a J. W., súd poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že títo dvaja svedkovia neboli prítomní priamo pri útoku obžalovaného S. a obžalovanej Z. na poškodeného M., čo vyplýva jednak z výsluchu obžalovanej R. Z., pričom ani obžalovaný v tomto smere pri výpovediach v prípravnom konaní neuvádzal, že by sa títo dvaja svedkovia boli priamo nachádzali na mieste činu. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplýva, že títo sa nachádzali na druhej strane cesty, pričom obžalovaná Z. uviedla, že pokračovali v ceste smerom do budovy bývalých kasární v A., v ktorej v tej dobe dočasne prebývali. Je teda preukázané, že títo svedkovia nemôžu mať žiadne vedomosti týkajúce sa skutku, ktorý je obžalovanému S. kladený za vinu.

Súd na tomto mieste poukazuje aj na to, že obžalovaný mal možnosť navrhnúť výsluchy svedkov v prípravnom konaní, čo však nevyužil.

Súd preto na hlavnom pojednávaní návrhy na vykonanie dokazovania výsluchmi vyššie uvedených svedkov ako nedôvodné odmietol.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., kto proti inému použije násilie, alebo hrozbu bezprostredného násilia v úmysel zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na 3 roky až 8 rokov.

Podľa § 20 Tr. zák., ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každá z nich ako keby trestný čin spáchal sám.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, súd na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že obžalovaný V. S. svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

Obžalovaný konal v tzv. priamom úmysle (§ 15 písm.a Tr.zák.), pretože spôsobom uvedeným v trestnom zákone naplnil znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže, keď proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom tohto konania sa dopustil v spolupáchateľstve s obžalovanou Z.. Obžalovaný S. tak konaním uvedeným vo výroku 2/ skutkovej vety tohto rozsudku porušil záujem spoločnosti chránený Trestným zákonom v § 188 ods. 1 Tr. zák. na ochrane osobnej slobody a majetku, ktorého sa chce

páchateľ zmocniť. Pohnútkou konania obžalovaného bola snaha nezákonným spôsobom obohatiť sa na úkor iného, pričom peňazí patriacich inému sa zmocnil násilím spoločným konaním s obžalovanou Z..

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následky, spôsob spáchania trestného činu, zavinenie, pohnútku, príťažujúcu okolnosť, a súčasne súd prihliadol aj na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zo znaleckého posudku č. XXX/XXXX vypracovaného znalcom MUDr. Marekom Zelmanom, okrem iného vyplýva, že znalec u obžalovaného S. zistil vzhľadom na charakter stíhanej trestnej činnosti ako aj predchádzajúci život v minulosti evidentne prítomnú tendenciu k používaniu fyzického násillia. Napriek tomu jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska nezhodnotil znalec ako nebezpečný, pričom obžalovanému S. nenavrhol ani uloženie ochranného protialkoholického liečenia, hoci je nesporné, že obžalovaný sa stíhaného skutku dopustil pod vplyvom alkoholu, čo aj sám opakovane priznal.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že tento bol naposledy odsúdený pre zločin lúpeže, a to rozsudkom Okresného súdu Brezno, č.k. 1T/58/2016-211 zo dňa 06.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.06.2016, za tento zločin mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 a 1 roka so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom trest vykonal dňa 08.06.2019.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že je preukázané, že obžalovaný má nesporné sklony k páchaniu násilnej trestnej činnosti. Napriek tomu, že nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za lúpež vo výmere 3 a 1 roka vykonal dňa 08.06.2019, opätovne sa dňa 28.08.2019 dopustil rovnakého zločinu na vyššie uvedenom skutkovom základe. Je teda nesporné, že nepodmienečný trest odňatia slobody resp. ani jeho opakovaný výkon vzhľadom na to, že obžalovaný bol aj v minulosti pre rôzne trestné činy vo výkone trestu odňatia slobody, nemal na jeho osobu dostatočný prevýchovný účinok.

Zohľadňujúc tieto okolnosti, prihliadajúc na to, že v danom prípade obžalovanému priťažuje, že bol v minulosti súdom trestaný, ako aj na to, že dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody sa mu v zmysle ust. § 38 ods.5 Tr.zák. zvyšuje o jednu polovicu, z dôvodu, že ide o opätovné spáchanie zločinu, súd obžalovanému S. uložil trest odňatia slobody na zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom, a to vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Uvedená výmera predstavuje dolnú hranicu trestnej sadzby, keď Trestný zákon pri zločine lúpeže ustanovuje výmeru trestnej sadzby v rozpätí od troch do ôsmich rokov, ktorá sa však v súlade s ust. § 38 ods. 5, ods. 8 Tr.zák. zvyšuje o jednu polovicu, a teda dolná hranica trestnej sadzby v danom prípade predstavuje 5 rokov a 6 mesiacov.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zodpovedá zákonným hľadiskám pre ukladanie trestu uvedeným v § 34 ods.1 Tr. zák., zodpovedá aj hľadiskám individuálnej a generálnej prevencie.

Súd obžalovaného V. S. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia vzhľadom na to, že v predchádzajúcich desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.). Podľa názoru súdu nie sú ani u tohoto obžalovaného splnené podmienky na to, aby ho mohlo súd v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradiť na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože je potrebné vziať zreteľ na závažnosť spáchaného zločinu, mieru narušenia obžalovaného, ako aj na jeho predchádzajúci život. Podľa názoru súdu by vzhľadom na tieto okolnosti v ústave iného stupňa stráženia než je ústav so stredným stupňom stráženia, náprava obžalovaného V. S. nebola lepšie zaručená.

Súd ani obžalovanému V. S. neuložil žiadne ochranné opatrenie, teda ani ochranné protialkoholické liečenie, hoci sa stíhanej trestnej činnosti dopustil pod vplyvom alkoholu, keď súd vzal na zreteľ závery znaleckého posudku MUDr. Mareka Zelmana, ktorý u obžalovaného S. uloženie ochranného liečenia nenavrhol.

Zároveň súd vzhľadom na to, že poškodený B. M. si v prípravnom konaní uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 40,- € riadne a včas, zaviazal oboch obžalovaných, teda R. Z. a V. S., aby spoločne a nerozdielne nahradili poškodenému túto škodu, keď nárok na jej náhradu bol riadne a včas uplatnený a spôsobená škoda a jej výška bola preukázaná.

Záverom súd konštatuje, že námietky obžalovaného V. S., že jeho právo na obhajobu nebolo zachované, považuje za irelevantné.

Z priebehu prípravného konania nevyplýva, že by sa jeho predchádzajúca ustanovená obhajkyňa JUDr. Smetanová bola dopustila nejakých závažných pochybení pri obhajobe v prípravnom konaní, ktoré by viedli k opodstatneniu tohto tvrdenia, pričom súd vzhľadom na to, že JUDr. Smetanová z doposiaľ nezistených dôvodov prestala so súdom komunikovať, nepreberala poštu, ihneď po zistení týchto skutočností, rozhodol tak, že JUDr. Smetanovú oslobodil od povinnosti obhajovania obžalovaného V. Hrabovského a tomuto ustanovil za obhajcu JUDr. Stanislava Rešutíka, ktorý obhajobu vykonával riadne a včas (opatrenie sp. zn. 4T/127/2019 zo dňa 14.01.2020 č.l. 310 spisu).

Prokurátorka prítomná pri vyhlásení rozsudku uviedla, že proti rozsudku sa vzdáva práva podať odvolanie.

Obžalovaná Z. uviedla, že proti rozsudku sa vzdáva práva podať odvolanie za seba, ako aj za osoby oprávnené podať odvolanie v jej prospech.

Obžalovaný S. po vyhlásení rozsudku podal proti nemu odvolanie do výroku o vine a treste.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.